Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 238 (2240) ♦ Середа, 22 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

22 грудня

✔1834 р. Народилася Марко Вовчок, українська письменниця.
✔1917 р. У Харкові встановлено владу Рад.
✔1965 р. У самвидаві вийшла праця І. Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?», присвячена аналізу національно-культурної політики в Україні за роки радянської влади.
✔1969 р. Степан Воробець обраний першим українцем-губернатором Саскачевану (Канада).

Парламентська хроніка

Партій стане менше

Ранкове і денне засідання 21 грудня

На початку засідання парламентарії виголосили заяви про необхідність наукового обґрунтування подальшого розвитку держави, недопустимість підвищення зарплат державним службовцям, у тому числі і народним депутатам, тощо. Заяву Верховної Ради про зрив бюджетного процесу з вини уряду виголосила керівник бюджетного комітету Юлія Тимошенко. Заяву ухвалив парламент, вона публікується в «Голосі України». Два народні депутати —Микола Габер та Михайло Гуцол — звернули увагу колег на конфліктну ситуацію, що склалася в одній з лікарень Дніпровського району Києва, і зокрема на неправомірні дії працівників міліції. Народний депутат М. Гуцол заявив про протизаконне застосування сили до нього. У Михайла Гуцола навіть відібрали посвідчення народного депутата України. Ці факти особливо гостро лунали на тлі кількох заяв парламентаріїв про, за їхніми словами, політичні репресії, до яких начебто вдається виконавча влада з метою розправи над опонентами Леоніда Кучми у минулих президентських виборах.

(Закінчення на 2-й стор.).

Голова парламенту — доктор філософії

20 грудня, в понеділок, Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко мав зустріч з групою представників всесвітньої науки на чолі з президентом Міжнародного університету Організації Об'єднаних Націй Едуардом Євреїновим. Гість вручив О. Ткаченку дипломи доктора економічних наук та гран-доктора філософії, повідомив про обрання його професором Міжнародного університету ООН. Він передав теплі вітання українському вченому від колег Європейської академії та Міжнародного центру інформатизації.

Ці почесні звання присвоюються вченим, діячам культури та освіти з різних країн за видатні досягнення у певній сфері. Олександр Ткаченко перший в Україні удостоївся таких відзнак. За словами Е. Євреїнова, його наукові праці відзначаються обґрунтованістю та фундаментальністю. До речі, звання доктора філософії та професора Міжнародного університету присвоюють довічно.

У слові-відповіді Олександр Ткаченко висловив щиру вдячність за високу честь, охарактеризував це як оцінку праці всієї наукової спільноти України.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Колаж Миколи КОВАЛЕНКА.

Чому силу, а не закон, застосовано до товариства, члени якого одностайно проголосували за передачу насіння як паю.
(Матеріал читайте на 5-й стор.).

Заява Верховної Ради України

Верховна Рада України 18 листопада 1999 року прийняла в першому читанні проект закону України «Про державний бюджет України на 2000 рік». Схвалені Верховною Радою України висновки та пропозиції Комітету Верховної Ради України з питань бюджету надіслано Кабінету Міністрів України 19 листопада 1999 року. Отже, було забезпечено проходження законопроекту про державний бюджет України на 2000 рік згідно з регламентними та законодавчими нормами і строками, які давали можливість прийняти його до кінця поточного року.

Відповідно до чинного законодавства Кабінет Міністрів України протягом двох тижнів мав доопрацювати проект бюджету та подати його Верховній Раді України на друге читання.

Цей термін минув 3 грудня 1999 року. Термін порушено на 18 днів, і, незважаючи на неодноразові звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України, законопроект і досі не подано на друге читання до Верховної Ради України, що виключає можливість прийняття закону України про державний бюджет України на 2000 рік у поточному році. І це в той час, коли тяжке економічне становище потребує об'єднання зусиль усіх політичних сил суспільства для розв'язання саме соціально-економічних проблем у державі і прийняття для цього термінових та виважених рішень.

У цій ситуації Верховна Рада України згідно з положеннями чинного законодавства змушена приймати рішення для розробки та прийняття проекту закону України «Про порядок фінансування видатків з державного бюджету України у 2000 році та формування місцевих бюджетів до набрання чинності законом України «Про державний бюджет України на 2000 рік».

Уся відповідальність за зрив бюджетного процесу в Україні лягає на Кабінет Міністрів України.

Проблема-2000

Береженого і Бог береже. У новорічну ніч

У новорічну ніч авіарейси і українських, і зарубіжних компаній проводитимуться за розкладом. За словами першого заступника Державної авіаційної адміністрації Ярослава Скалька, над Україною проходить кілька сотень транзитних рейсів закордонних авіакомпаній, які неможливо заборонити. А відтак спільно з ІКАО (Міжнародною організацією з питань польотів) докладається максимум зусиль для забезпечення безпеки авіарейсів.

Керівництво «Укрзалізниці» також заявило, що рух поїздів проводитиметься в установленому порядку. Для цього, на випадок непередбачених ситуацій, поїзди керуватимуться не комп'ютерними системами, а електричними схемами. У разі відсутності електричного струму є інші джерела подачі напруги для управління електросхемами, — зазначив заступник генерального директора «Укрзалізниці» Леонід Петренко.

Однак міністр з надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець вважає, що ризикувати не варто, бо береженого і Бог береже, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Підмінили... Діда Мороза

Схоже, у багатьох сім'ях Миколаєва в передноворічний вечір діток зустрічатимуть біля ялинок не Дід Мороз зі Снігуронькою, а... Санта-Клаус із Барбі. Бо в магазинах «Світ іграшок», «Малюк» та інших, куди навідуються у ці дні дорослі, зовсім нема іграшок, ялинкових прикрас вітчизняного виробництва. В основному це заокеанські казкові персонажі. А з нашенських — хіба що гумовий Дід Мороз-пищалка, яким можуть потішитися лише одно-півторарічні малюки. Заставлено полиці магазинів імпортними виробами, що вирізняються не так красою, як ціною. Штучна ялинка висотою в один метр коштує 130 гривень, комплект куль до неї — 70, ялинковий віночок — 40, сріблiста гірлянда — 12, а той самий Санта-Клаус — від 55 до 70 і більше гривень.

○ Для проведення п'ятої антарктичної експедиції Кабінет Міністрів виділяє 5,2 млн. грн.

○ Внаслідок налипання мокрого снігу 73 населених пункти Закарпатської області залишаються без енергопостачання.

P.S.

«Загубився» законопроект в урядових кабінетах

У фракціях і групах ВР

Доживемо до середи

Зважаючи на жорсткість графіка (півгодини на зустріч), консультація Віктора Ющенка із групою "Відродження регіонів" була швидкоплинна. Але це аж ніяк не відбилося на її змістовності, зазначив керівник групи Степан Гавриш.

Пошукач прем'єрської посади тезисно виклав своє бачення програми роботи нового уряду в разі схвалення його кандидатури. Нам дуже сподобалося, сказав далі народний депутат, що викладено програму було чіткою мовою фінансово-економічних категорій, які В. Ющенко дохідливо перетворював на політичні моделі можливих стосунків з Верховною Радою. Вони, за його визначенням, мають бути спрямовані на створення спільної відповідальності за подальшу долю держави.

У членів групи "Відродження регіонів" немає сумніву, що В. Ющенко — саме та людина, яка потрібна на посаді глави уряду.

* * *

Під час зустрічі з фракцією "зелених" В. Ющенко повідомив, що в разі затвердження його на посаді прем'єра він готовий запропонувати країні економічну програму "1000 днів". Сутність її — у практичному здійсненні радикальних економічних реформ.

— Ми повинні набрати кисню на півтора-два роки, стабілізувати відносини всіх гілок влади і навести елементарний порядок у державі, — заявив претендент.

Ураховуючи, що під час зустрічі минулого тижня у Президента країни фракція назвала саме В. Ющенка найбільш імовірним кандидатом на прем'єрство, "зелені" віддадуть за нього свої голоси.

* * *

Зазвичай зустрічі претендентів з фракцією Компартії України проходять за умов досить жорсткого пресингу з боку депутатів. Цього разу тональність розмови була відмінна — обопільностримана і навіть довірлива. Хоча кілька "незручних" закидів В. Ющенку все-таки перепало. Приміром, те, що монетаристська політика, прихильником і провідником якої він є, значною мірою вплинула на розвал економіки держави, мовляв, причетний він був і до орієнтації на іноземні позики, котрі обернулися для України непосильною кабалою.

У відповідях В. Ющенко постарався спростувати свою причетність до "провальних" процесів у сфері економіки та фінансів. Зокрема, щодо іноземних позик. "Я навіть не є членом валютно-кредитної ради при Кабміні,— зазначив В. Ющенко.—Тепер ось, бачте, свої зусилля спрямовую на стримання падіння курсу гривні".

* * *

У понеділок В. Ющенко провів вісім зустрічей. Жодних несподіванок не сталося. До мінісенсацій можна віднести хіба що намір "Громади" підтримати його кандидатуру, хоча спочатку наміри цієї фракції були дещо інші. Не обійшлося і без недоречностей: фракцію ПСПУ "загубили" при складанні графіка зустрічей. У решті випадків практично все відбулося за прогнозами парламентських аналітиків.

Мітинг безстроковий

10 грудня було заарештовано міського голову міста Василькова Валерія Поповича. Наступного дня на міському мітингу, як повідомляє пресслужба Асоціації міст України, голова Київської облради Володимир Баранюк назвав В. Поповича «злочинцем».

Місцеві осередки політичних партій та громадських організацій, які виступили на захист В. Поповича, оголосили мітинг безстроковим до розслідування справи прокуратурою. В арешті В. Поповича нібито з «підозри на хабар» вони вбачають помсту за його «проморозівську» позицію під час виборів Президента.

На засіданні правління Асоціації міст і сіл України, яке відбулося, вирішено звернутися до прокуратури про негайне звільнення В. Поповича з-під арешту та порушити кримінальну справу за фактами грубих дій працівників міліції, незаконне відсторонення від виконання службових обов'язків міського голови Василькова.

На фото: пікети на захист міського голови міста Василькова Валерія Поповича біля Верховної Ради України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Партій стане менше

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 21 грудня

Зрозуміло, що перше питання порядку денного — законопроект про застосування сили під час виконання службових обов'язків та про внесення відповідних змін до деяких законодавчих актів України обговорювалося особливо ретельно і гостро. Основний доповідач народний депутат Євген Марчук зауважував, що застосування сили працівниками різних силових відомств, а також недержавними охоронними структурами у нас законодавчо не врегульовано, тоді як більше десятка таких державних органів вдаються до застосування сили. Прихильники прийняття законопроектів про застосування сили зауважували, що такі документи вкрай потрібні, щоб урегулювати діяльність структур, які застосовують до наших громадян хімічні, електричні, світлові засоби та інше.

Є. Марчук наголошував, що закон — рамковий. Розпрорблявся він з міркувань застосування сили за необхідності, доцільності, в гуманних цілях. Одне слово, як колись писав «Голос України», коментуючи інструкцію із застосування міліцією спецзасобів, зокрема гумових палиць, порушників закону битимуть, але не по голові (лише у певні ділянки людського тіла).

Після бурхливого обговорення і кількаразового переголосовування законопроект вдалося прийняти в першому читанні. А ось наполегливі пропозиції внести до порядку денного питання про процедуру надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України підтримки більшості залу не отримали.

На денному засіданні парламент завершив майже трирічну епопею розгляду і прийняття одного з найочікуваніших для політиків закону — про політичні партії в Україні. Розглянувши п'яту і шосту статті документа, які стосувались обмежень діяльності партій, членства в них (військовослужбовці — поза партіями і т. д.), парламент 239 голосами прийняв цей закон.

Прийняттям ще одного закону Верховна Рада ліквідувала певну соціальну нерівність. Вона полягала в тому, що вчителі сільських шкіл звільнялись від призову на строкову службу у Збройних силах, а завучі чи директори цих шкіл такого права не мали. Закон прийнято в цілому.

Крім того, парламент вніс зміни або доповнення до законів про державне регулювання імпорту сільгосппродукції (цукрових буряків та цукру), про поставки продукції для державних потреб (висвітлення діяльності органів державної влади), а також про племінне тваринництво, про податок на додану вартість (про безоплатну передачу об'єктів у державну власність), ухвалив низку інших законопроектів, розглянув ратифікаційні питання.

Анатолій БЕНЬ.

Мінорні ноти фарс-мажорних фіналів

«Зелене світло» всеукраїнському референдуму, якого прагне Президент України Л. Кучма, може дати четверта влада, — заявив заступник Голови Верховної Ради Віктор МЕДВЕДЧУК на прес-конференції в парламенті.

В одному з райсудів Києва у понеділок розпочався розгляд справи про відмову Центрвиборчкому в реєстрації ініціативних груп з проведення всенародного референдуму (через відсутність чинного закону про референдуми). На думку В. Медведчука, якщо суд скасує цю постанову ЦВК, питання, досі не врегульоване законодавчо, буде вирішено. Адже за Конституцією судові рішення мають силу закону. «Якщо це буде зроблено, плюс зібрано три мільйони підписів, Президент матиме право провести референдум», — сказав заступник голови парламенту. У Верховній Раді нині є п'ять депутатських законопроектів про референдуми. Бо Конституція стверджує, що їх проведення визначається законами.

Коментуючи недавній президентський указ про адміністративну реформу, В. Медведчук наголосив: головне в ній — не арифметичне скорочення чисельності міністерств і відомств, а структурні зміни управління державою.

Питання, через яке найбільше лихоманить парламент цього тижня, звісно, бути чи не бути Віктору Ющенку новим прем'єром. Шанси В. Ющенка на прем'єрство заступник Голови ВР оцінив досить високо. Однак сказав, що цього разу не агітуватиме за його кандидатуру. В. Медведчук вважає, що позитивних зрушень можна досягти лише з коаліційним урядом. Чи не є «проект кидання» В. Пустовойтенка і спроба відправити голову Нацбанку на «передову» намаганням витіснити НДП, як партію влади, перед майбутніми парламентськими і президентськими виборами? На це натякав В. Пустовойтенко на прес-конференції після поразки в парламенті. «У нас — НДП і СДПУ(о) — не завжди були гарні стосунки, — відповів В. Медведчук як лідер СДПУ(о), —але я жодного разу не виносив їх у ЗМІ. Якщо Валерій Павлович продовжуватиме робити закиди на адресу СДПУ(о), він дуже швидко програє. Головна причина його незатвердження прем'єром — діяльність на цій посаді. І насамперед треба звинувачувати себе».

З другою епопеєю — бюджетною — парламент обіцяє впоратися до кінця року. «Ми йдемо на будь-які кроки заради цього, але бюджет ще не надійшов із Кабінету Міністрів», —сказав В. Медведчук.

Юліана ШЕВЧУК.

Біржа для махінаторів?

Депутатський запит Голові Рахункової палати України В. К. СИМОНЕНКУ, Генеральному прокуророві України М. О. ПОТЕБЕНЬКУ

Звернутися до Вас, людей вельми зайнятих, мене змусила ситуація, яка склалася у стосунках редакції газети «Голос України» з Держказначейством.

Враховуючи особливо незадовільне фінансове забезпечення у 1998—1999 роках газети Верховної Ради України, редакція висунула пропозицію, щоб замість певної суми коштів виділили 300 тонн газетного паперу з Держрезерву з умовою наступної оплати векселем Держказначейства.

Папір було отримано у червні нинішнього року і витрачено на друкування газети.

Після цього, починаючи з жовтня ц. р., я веду розмови, пишу листи до міністра фінансів І. О. Мітюкова і його заступника, голови Держказначейства П. Г. Петрашка з проханням оформити вексель за рахунок фінансування «Голосу України», щоб редакція могла розрахуватися з Держрезервом. Бо 1998 року була та сама ситуація: редакція отримала з держбюджету лише 40 % належного фінансування, частину решти — папером з Держрезерву. Та вексель було видано аж у 1999 році, і його вартість «лягла» на «забезпечення» газети відповідно у нинішньому році.

Та сама тяганина повторюється нині. Але з істотним доповненням: тепер пани Мітюков і Петрашко посилаються на постанову Кабміну, яка дозволяє проводити векселі лише через біржу. Тобто вексель, виписаний замість бюджетних грошей, повинен йти державній установі —Держрезерву через якусь структуру, а редакція при цьому матиме кілька місяців тяганини і платитиме дисконт, іншими словами — державні гроші витрачатиме на чиєсь утримання.

Робиться це начебто з добрими намірами — зменшити у державі вексельні розрахунки і спонукати до грошових розрахунків. Редакція не проти. Тільки хай тоді Мінфін видасть газеті всі кошти, які недодав у 1998—1999 роках згідно з держбюджетом. Та нині мова не про те.

А про те, що пан Петрашко в розмові зі мною послався на голову Рахункової палати, мовляв, коли той дізнається, що вексель виписано «Голосу України» без оформлення через біржу, страшенно розгнівається і забезпечить вищезгаданому панові Петрашку «від трьох до восьми років з конфіскацією». За порушення постанови Кабміну.

Дарма лякається цей пан. Бо голова Рахункової палати В. К. Симоненко, як мені достеменно відомо, виступає за прозорі відносини у сфері використання бюджетних коштів, проти маніпуляцій з бюджетними коштами через біржу.

Упертість, гідну ліпшого застосування, з якою пани Мітюков і Петрашко відстоюють заплутану схему розрахунків замість чіткої і прозорої (не допомагає і резолюція В. П. Пустовойтенка І. О. Мітюкову від 9 грудня ц. р. на моєму листі «Прошу вирішити та доповісти») змушує мене припускати, що саме Мітюков і Петрашко придумали ту хитромудру схему розрахунків через біржу державними грошима і «проштовхнули» відповідну постанову Кабміну.

Прошу Вас дати доручення грунтовно розібратися, на кого працює постанова, на яку посилаються пани Мітюков і Петрашко (мені вони її не показували), кому вигідно, щоб за рахунок бюджетних коштів підгодовувалася певна структура?

З повагою Сергій ПРАВДЕНКО, народний депутат України, головний редактор "Голосу України" з творчих питань.

P. S. Оце такі в газети Верховної Ради «творчі» питання. Зрозуміло, що всім нині важко виживати, і газета «Голос України» не виключення. Але коли стикаєшся з сумнівною тяганиною, за якою стоять не прозорі відносини, не прозоре ставлення до бюджетних коштів, а сумнівні оборудки, починаєш розуміти ще одну причину, чому ж тих коштів катастрофічно не вистачає.

Як Держказначейство три місяці (!) вексель оформляє

До виборів — підозрюваний, після виборів — недоторканний

Якщо правоохоронці не встигли — це їхні проблеми

Коментар

Ми вже повідомляли, як Конституційний Суд оприлюднив рішення у справі за поданням МВС щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 80 Конституції України. За цими положеннями народні депутати України не можуть бути притягнені до кримінальної відповідальності, затримані чи заарештовані без згоди ВР.

Як відомо, не всі, хто сидить за гратами, — злочинці. І справа не лише в тому, що навіть після вироку суду хтось не визнає себе винним, вважаючи, що сталася судова помилка. Є ті, кого правоохоронні органи запідозрили чи звинувачують у скоєнні злочину, але до суду справа ще не дійшла.

Саме цю категорію громадян і мало на увазі МВС України, звертаючись із поданням до Конституційного Суду. Бо через нашу почасти курйозну дійсність правоохоронні органи опиняються в курйозних ситуаціях. Сьогодні вони порушують проти громадянина Б. кримінальну справу за ознаками розкрадання державного майна в особливо великих розмірах, беруть його під варту, а завтра цей кандидат у злочинці стає кандидатом у народні депутати, виграє вибори і стає законодавцем. У слідчому ізоляторі такому обранцеві уже не місце, бо він отримує депутатську недоторканність. Тобто, однією рукою держава в особі слідчих органів веде спійманого на гарячому громадянина до суду, а другою робить його недоторканним.

Придивилися правоохоронці до кримінального і кримінально-процесуального законодавства, а там чіткого визначення поняття «притягнення до кримінальної відповідальності» нема, як і чітко не встановлено моменту, з якого для особи настає кримінальна відповідальність. А відповідно, не видно межі між громадянином, притягненим до кримінальної відповідальності, і громадянином, захищеним статусом недоторканності.

Звернувшись до КС з проханням розтлумачити цю різницю, міліцейське відомство, як мовиться, нарвалося на те, до чого зовсім не прагнуло. Вища судово-конституційна інстанція уточнила: поняття «притягнення до кримінальної відповідальності» і «кримінальна відповідальність» — речі нетотожні. Себто, притягнення до кримінальної відповідальності, як стадія кримінального переслідування, починається з моменту пред'явлення людині обвинувачення у вчиненні злочину. А кримінальна відповідальність настає з моменту набуття законної сили обвинувальним вироком суду. Читайте Конституцію: у нас ніхто не може бути визнаний злочинцем інакше, як за вироком суду.

А тому уявіть: хтось на очах міліції у стані сп'яніння когось навмисне убив, потрапив за грати СІЗО, а доки тривало слідство, зареєструвався кандидатом у народні депутати й електорат за нього проголосував більшістю — руки від такого «зека» геть! Суд злочинцем його ще не визнав!

Але ж може визнати! Може, якщо правоохоронні органи для завершення слідства звернуться до Генеральної прокуратури, яка, у свою чергу, звернеться до Верховної Ради з відповідним поданням й отримає відповідну згоду.

Згадане рішення КС важливе і для збіднілих вкладників однієї фінансової структури, яку очоював один з нинішніх народних депутатів. Не під тими вікнами (парламенту, Нацбанку) мають стояти колони вкладників з вимогою повернути їм вклади й дивіденди! Якщо вже апелювати, то до прокурорського відомства, а воно має внести до ВР відповідне подання щодо згаданого депутата і продовжити повноцінне слідство.

Причому, якщо дехто у слідчих органах вважає, що з часу обрання їхнього підслідного народним депутатом і до складання ним депутатської присяги ще матиме час для маневру, то помиляється. Згідно з рішенням КС, статусу недоторканності депутат набуває з моменту визнання його обраним рішенням відповідної виборчої комісії (а не після присяги).

Очевидно, останнє положення судового рішення і було найголовнішою причиною неодностайності під час прийняття КС остаточного вердикту з приводу подання МВС. Суддя-доповідач з цього питання В. Вознюк навіть змушений був висловити окрему думку. Мовляв, виходить так, що депутат, ще не маючи відповідних функцій, які він отримує лише після складання присяги, уже стає недоторканним. Навіщо недоторканність, коли нічого як депутат не робиш? Заперечити судді важко. Та рішення прийнято, воно, нагадаю, оскарженню не підлягає й обов'язкове до виконання.

Утім, коли одні народні депутати, які потрапили в парламент з-за грат слідчих ізоляторів, полегшено зітхнули, то деяким їхнім колегам по ВР минулих скликань від нового рішення КС «легенько гикнеться». Як відомо, колишнім парламентаріям у спадок перепадала і... депутатська недоторканність. Так ось, у згаданому рішенні Конституційного Суду є «маленьке» уточнення: депутатська недоторканність поширюється на парламентарія лише до моменту припинення його повноважень. Відповідна стаття закону про статус народного депутата має бути приведена у відповідність з рішенням КС.

Висновків з цього вердикту напрошується багато. Один з них такий: можеш начхати на закон й не опинитися на лаві підсудних, ставши парламентарієм, але дмухай, парламентарію, і на холодне, втративши депутатський мандат...

Анатолій БЕНЬ.

А ось що думають з цього приводу відомі політики з числа колишніх чи нинішніх народних депутатів.

Віктор ОМЕЛІЧ, голова парламентського Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР:

— Насамперед зауважу, що в нинішній ситуації депутат має бути захищений певним статусом. Бо сьогодні в декого дуже багато спокуси підвести депутата під такі дії, які можна було б кваліфікувати як злочин. І це триватиме доти, доки наша держава не стане справді демократичною, правовою.

Обраний тисячами людей депутат не повинен мовчати, а сміливо відстоювати їхні інтереси. І для цього має бути захищений від посягань тих можновладців, яким він так чи інакше може не подобатися. Тому я за депутатську недоторканність не лише народних депутатів України, а й наших колег з місцевих рад.

— З вами можна погодитися, коли йдеться про політично активного громадянина, особливо того, який налаштований опозиційно до виконавчої влади. Але ж буває й інакше. Правоохоронні органи, суд з різних причин не встигають довести кримінальну справу до логічного завершення — судового вироку. Звинувачуваний у скоєнні злочину громадянин стає парламентарієм. Про об'єктивне розслідування справи в такому разі говорити важко...

— Якщо злочин очевидний, пов'язаний, скажімо, з позбавленням життя невинної людини, то його розслідування багато часу не займе. Досвід правоохоронних органів свідчить, що в разі потреби вони можуть працювати дуже швидко й оперативно. А коли у деяких випадках не встигають розслідувати — то це їхні проблеми.

А що стосується рішення Конституційного Суду про втрату депутатської недоторканності з припиненням повноважень народного депутата, то тут ще слід розібратися. Скажімо, досі цей статус поширювався на екс-депутата в разі, коли йшлося про його неправомірні дії, вчинені під час виконання ним депутатських повноважень. Якщо ж такий громадянин підозрюється у скоєнні злочину, вчиненого по закінченні цих повноважень, його притягують до кримінальної відповідальності на загальних підставах. Переконаний, що такий підхід був би виправданий і надалі.

Степан ХМАРА, народний депутат України ВР XII та XIII скликань:

— На мою суб'єктивну думку, якщо громадянин скоїв злочин до того, як став народним депутатом, то згоди парламенту на притягнення до кримінальної відповідальності не потрібно. Скоєне до набуття депутатськими повноважень жодним чином не стосується депутатської діяльності.

Не треба такому депутатові боятися і можливої упередженості слідчих органів. Навпаки, ці органи, як і суд, зважатимуть на депутатський статус підсудного й намагатимуться діяти об'єктивно. Так мені здається.

Зважте, запідозреному у скоєнні злочину громадянинові, який навіть потрапив до слідчого ізолятора, але не визнаний винним вироком суду, держава надає можливість балотуватися в народні депутати. Тобто, реалізувати своє конституційне право. Чому ж тоді цей громадянин, ставши депутатом, так само спрощено не повинен постати перед законом і відповідати за скоєне? Депутатський мандат не може завадити встановити істину. Особливо, якщо цей громадянин не скоював злочин і це буде доведено судом.

Дуже небезпечними вважаю наслідки рішення Конституційного Суду про втрату недоторканності з закінченням депутатських повноважень. Парламентарій, враховуючи наші реалії, боятиметься займати принципову незалежну позицію, бо знатиме, що завтра закінчуються повноваження і мафія, проти якої він виступав, з ним легко розправиться. Тому нинішнім парламентаріям слід виходити з відповідними законодавчими пропозиціями, щоб не допустити подібного.

Є все, крім грошей...

Місцеві «тіньовики» будують палаци, а в дитсадку протікає дах

Самоврядування

Не один рік ведуться розмови про зміцнення матеріальної бази місцевого самоврядування. Про наповнення місцевого бюджету, щоб соціальна сфера, культурно-освітні заклади, котрими опікується влада на селі, не животіли, а розвивалися.

Сільський голова Дубіївки Катерина Антонівна Тонконогова, енергійна й ініціативна, розмірковує над цим так:

— Зробити цивілізованими умови життя всієї сільської громади завжди було надзвичайно важко. А тепер взагалі хоч плач. Особливо після того, як колгоспи, завдяки яким наповнювали бюджет, відпустили на податкові «канікули». Ось прості підрахунки. На території нашої сільради мешкає 3600 осіб. З них понад тисячу — пенсіонери. Двісті односельців — самотні старі люди, котрим сільська рада має допомогти завезти на зиму паливо, навесні виорати город, улітку підремонтувати дах на хаті... А ще під нашим крилом — середня школа, дитсадок, клуб, бібліотека, амбулаторія, музей. Щомісяця мусимо витрачати лише на зарплату нашим працівникам 6 тисяч гривень. А ми за рік маємо всього 5 тисяч податку за землю від організацій і підприємств, розташованих на території Дубіївки. Від місцевої агрофірми раніше надходило 12 тисяч гривень як податок на землю, але тепер сільгосппідприємства звільнено від нього. Цим звільненням господарства не врятували, зате так «посадили» соціальну сферу на селі, що довго доведеться її відновлювати...

Ще 8 тисяч гривень на рік надходить до Дубіївської сільської ради податку за користування землею з індивідуальних господарств. Оце майже всі надходження. Їх не порівняти з витратами. Позабюджетних коштів, котрі раніше мали на рахунку, тепер також нема. А якщо вряди-годи і з'являються, то за законом їх можна витрачати лише на погашення боргів у зарплаті. Ось чому наша сільська рада — дотаційна. Хоча могла б обійтися без дотацій. Якби продуманіші були закони. Зокрема, ті, що регулюють діяльність органів місцевого самоврядування...

Не тільки Катерина Антонівна, а й інші сільські голови наполягають, що закон про місцеві податки і збори, на який покладали стільки надій, сповна не виправдав себе. У тій самій Дубіївці, великому приміському селі, де щодня у центрі збирається стихійний базар, за тиждень сільрадівський касир «наторговує» з «коробейників» аж 100 гривень збору за місце. Нині у селі облаштовують стаціонарний ринок. Тоді за «комфорт» торгівці платитимуть не одну гривню 70 копійок за місце, як тепер, а 3 гривні 40. Однак, ясна річ, це аніскільки не розв'яже проблем Дубіївки, не залатає численних дірок у бюджеті. Більше справляти податки і збори за нинішніх умов нема з кого.

Саме в недосконалості закону, переконували сільські голови, заритий собака. Адже у будь-якому великому селі працює нині не один десяток дрібних підприємців. Проте роблять це в «підпіллі». Причина відома — непомірний податковий тиск.

Якби вийшов поміркований закон про дрібне підприємництво, він зміг би вивести ремісничі цехи «на поверхню» — село розквітло б невпізнанно. І не тільки так званий індивідуальний сектор, де й тепер «тіньовики» будують палаци, а й громадський. Сільський голова не ламав би голову, як розділити мізерію коштів між клубом і бібліотекою, що не опалюються взимку, і дитсадком, в якому протікає дах...

У Дубіївці з населенням майже 4 тисячі жителів лише 400 зайняті у місцевій агрофірмі. До того ж, майже половина — на сезонних роботах. Невелика частина працює у соціальній сфері, торговельній, філіях обласних установ. Решта заробляє, хто як може. І всі вони не сплачують податків. Бо не зареєстровані. Лише 12 зареєструвалися у сільській раді як підприємці. Кілька з них працюють у торгівлі, один ремонтує автомобілі, два виготовляють меблі на замовлення. Один має приватну крамницю. Ось такі паростки сільськогосподарського підприємництва. Дати б йому у рамках закону спертися на ноги — і від цього була б користь і державі, і людям.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

Золоті ворота завжди відчинені

На думку заступника Голови ВР Віктора Медведчука, нині, з огляду на соціально-економічну ситуацію в країні, найголовніше завдання — затвердити Прем'єр-міністра. Під час зустрічі з керівником чеської парламентської делегації, головою групи дружби «Чехія—Україна» Петром Шулаком заступник Голови ВР висловив сподівання, що кандидатуру Віктора Ющенка буде затверджено на посаді прем'єра. В. Медведчук також зауважив, що триває останній в цьому році тиждень, коли ВР працює в режимі пленарних засідань. «Народні депутати вже збираються святкувати прихід 2000 року. Але ми ще не затвердили бюджет... На жаль, парламент ще не отримав проект бюджету, який можна було б вважати предметом розгляду». Проте, зазначив заступник Голови ВР, якщо Кабмін зробить це до кінця тижня, парламент спробує затвердити бюджет ще цього року.

Звичайно, сторони говорили і про необхідність розвивати міжпарламентське співробітництво, розширити політичну, економічну, торговельну, культурну співпрацю. Про це йшлося й під час зустрічі делегації Чеської Республіки з головою Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Борисом Олійником. «Київські Золоті ворота завжди для вас відчинені, — заявив Борис Олійник. — Нам слід розширювати наші зв'язки, особливо духовні, культурні. Суверенітет на хуторі не побудуєш».

Тепер миритимемо грузинів з абхазами?

Посол з особливих доручень МЗС Юрій Костенко повідомив, що Україну прийняли до Групи дружби Генерального секретаря ООН, яка займається врегулюванням грузино-абхазького конфлікту. Про це йшлося на черговому брифінгу в Міністерстві закордонних справ. Юрій Костенко наголосив, що Україна має низку сприятливих обставин для залучення до роботи у цій групі: ми зацікавлені у припиненні збройного конфлікту біля наших кордонів (Крим і Абхазію розділяє лише 300 морських миль), маємо великий досвід врегулювання конфліктів, зокрема у Придністров'ї, а також гарні економічні та політичні відносини з Грузією. За ініціативи України, поінформував посол, наступна зустріч конфліктуючих сторін та посередників відбудеться в Ялті.

Ішлося на брифінгу й про роботу консульської служби. Начальник консульського управління Віктор Кирик підбив підсумки року. За його словами, уже вироблено певну стратегію й тактику роботи управління. Є досягнення й у візово-міграційній політиці МЗС. Було проведено консультації з понад 15 країнами. Лише географія зустрічей: Росія, США, Німеччина, Австрія, Румунія, Польща, Чехія, Велика Британія — говорить сама за себе. Щоправда, залишилися неврегульованими питання нелегальної української робочої сили у Чехії та частково у Словаччині. Але, за словами Віктора Кирика, консультації щодо цього питання тривають.

✔ Бухарест

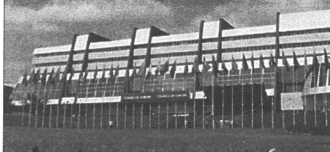
У Румунії голова Нацбанку вже став прем'єром

Новим прем'єр-міністром Румунії призначено керівника Національного банку цієї країни Мугура Ісереску. Там його ще називають "приборкувачем левів". Йдеться про національну валюту "лей", назва якої походить від грізного царя звірів. Саме Ісереску ставлять у заслугу те, що протягом останніх десяти років румунському лею вдавалося уникати нищівних обвалів. Щоправда, є такі, що вважають: "хитромудрі маніпуляції досвідченого фінансиста завдали збитків країні. Бо штучний курс лея відносно долара "відірвав" Нацбанк від реальної економіки Румунії.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Звичні перспективи за не зовсім звичних обставин

За місяць у Страсбурзі розпочнеться чергова сесія Парламентської Асамблеї Ради Європи. Сесія, яка може стати для України відчутним ударом по її міжнародному авторитету. Точніше — по тому, що залишилося в нього після президентських виборів.

Чергові страсбурзькі перспективи не є для України чимось незвичним — цей дамоклів меч висить над репутацією держави вже кілька років. За невиконання зобов'язань, узятих під час вступу до Ради Європи восени 1995 року, до делегації Верховної Ради у ПАРЄ можуть запровадити певні санкції. А саме: «... призупинення прав членів делегації України на подання на обговорення офіційних документів.., на виконання обов'язків та голосування в асамблеї та її органах, зберігаючи за членами право відвідувати засідання та виступати на сесії і протягом засідань органів асамблеї...», — так записано в липневій рекомендації ПАРЄ. Тобто наші парламентарії братимуть участь у засіданнях — але фактично як спостерігачі. Недовиконані поки що зобов'язання теж відомі: Верховній Раді слід прийняти Кримінальний, Кримінально-процесуальний, Цивільний та Цивільний процесуальний кодекси, закон про політичні партії, закон про судоустрій. Окремий (і пріоритетний для Ради Європи) пункт — скасування смертної кари.

Зрозуміло, що протягом місяця впоратися парламенту хоча б із частиною згаданих документів буде нелегко. А про законодавче скасування смертної кари не йдеться й зовсім. Практично всі, від кого такий крок залежить, заявили про його неможливість. Це нині може зробити лише Конституційний Суд, визнавши наявність «вишки» такою, що суперечить Основному Закону. Закон про політичні партії наш парламент прийняв учора. З боку Верховної Ради реальним є також ухвалення закону про судоустрій. Реальною є також ратифікація Європейської хартії регіональних мов і мов національних меншин — цей документ хоч і не у списку термінових, проте став би безперечним плюсом. Можливо, ці кроки і могли б стати тим мінімумом, який приведе до звичного варіанта: покритикують, поганять, але не виженуть.

У будь-якому разі саме на Верховній Раді лежить нині найбільша відповідальність за подальші відносини України з Радою Європи. Водночас саме більшості представлених у парламенті політичних сил (й усім здоровим силам нашого суспільства загалом) ніяк не вигідне послаблення зв'язків між Україною та РЄ чи якесь протистояння. Ще найгірше — поява у Страсбурга відчуття байдужості до того, що в нас відбувається. Президентські вибори показали: саме РЄ (не МПА СНД, не ОЧЕС чи навіть ОБСЄ) — та організація, яка найпринциповіше реагує на порушення в Україні демократичних норм і свобод. Це засвідчили й заяви представників Моніторингового комітету ПАРЄ — вони приїздили до Києва за листом «канівської четвірки», а також висновки спостерігачів ПАРЄ на президентських виборах. Отож в умовах загальновідомих погроз і перспектив присутність Ради Європи в Україні просто необхідна.

Не треба забувати ще про одне: якщо січень у Страсбурзі позначиться ганьбою, то вся провина буде покладена на народних депутатів. «Квіточки» вже були: і відповідні заяви Президента Кучми, і міністра закордонних справ Бориса Тарасюка. Тобто у провалі, якщо такий станеться, звинуватять лише Верховну Раду. Це потужно пролунає по всіх телеканалах. Жодних контраргументів ніхто не почує. Словом, у хід підуть прийоми, добре відпрацьовані перед виборами. І це дуже гарно впишеться у загальний тон розмов про «неконструктивний» парламент, про потребу референдуму тощо. Ось, мовляв: мало того, що депутати вдома нічого не роблять, вони ще й за кордоном Україну ганьблять! Звичайно ж, ніхто не згадає, що негаразди між Україною та Радою Європи почалися ще три роки тому. Тоді дехто надто розумний намагався обдурити ПАРЄ щодо мораторію на страти: Страсбург запевняли, що в нас уже не розстрілюють, а насправді... Потім усе випливло. Буде замовчано, що саме завдяки парламентаріям —членам постійної делегації ВР у ПАРЄ — досі не сталося того, що може бути в січні... Також не згадуватимуть, що на початку цього року, після чергового «дзвіночка» зі Страсбурга, відбулася зустріч Президента Кучми з головою нашої делегації в ПАРЄ Борисом Олійником. І Президент пообіцяв опікуватися і питанням скасування смертної кари, і іншими питаннями, пов'язаними з РЄ. Ну а про те, що на негативне рішення ПАРЄ (коли таке станеться) істотно вплине й «демократична» передвиборна кампанія, хай Бог милує згадати...

Звичайно, найлогічніше нині — забути старе і за місяць, що залишився, спробувати разом уникнути неприємностей. Адже і Президент через «дружні» фракції у парламенті може, за бажання, впливати на його рішення. Бо те, що дуже й дуже постраждає міжнародна репутація країни — не репутація окремо взятих парламентської делегації, Верховної Ради, МЗС чи Президента — це факт. А міжнародні наслідки цього відчують на собі насамперед Президент і МЗС: бо їм вести переговори, їм переконувати зарубіжних партнерів у тому, що Україна демократична й передбачувана, що вона завжди виконує обіцянки. Тож у відведенні загрози санкцій ПАРЄ мають бути зацікавлені всі. Питання лише в тому, чи всі це усвідомлюють...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Чеченська війна в Грузії

Нещодавно керівництво Грузії ухвалило рішення — припинити прийом біженців із Чечні. У відповідній заяві зазначено, що в Грузії і так нараховується близько 300 тисяч осіб, насильно переміщених з Абхазії до так званої Південної Осетії.

Незважаючи на це, останнім часом на дільниці державного кордону Грузії і Росії поблизу населеного пункту Шатилі перебуває більш як 300 біженців із Чечні: дітей, людей похилого віку і жінок. Прийнято рішення дозволити їм перебратися до Грузії.

Нині в Грузії вже перебуває близько 3 тисяч біженців, які переважно розташувалися в Панкіській ущелині. Тут здебільшого мешкають кістини — етнічні чеченці, які вже кілька століть мешкають у Грузії. Ситуація в Панкісі у зв'язку з цим достатньо напружена, бо більшої кількості біженців ці декілька сіл прийняти не можуть. Водночас міністерство безпеки Грузії повідомило про те, що затримано 12 осіб, які намагалися перебратися через Грузію до Чечні. Їх видворено з території країни.

Досить велику кількість біженців відразу перекидають у Тбілісі до місцевих лікарень. Кількість поранених під час бомбардувань і артилерійських обстрілів становить близько 30 відсотків. Нещодавно група журналістів мала можливість відвідати одну з таких лікарень. Серед поранених дуже багато підлітків, які, найімовірніше, брали участь у бойових діях.

Грузинська влада не перешкоджає виїзду біженців у треті країни. Зокрема, днями в Тбілісі побувала делегація парламенту Туреччини. Члени делегації також відвідали прикордонні дільниці, зустрілися з біженцями. Під час переговорів було досягнуто домовленості про переведення тяжкопоранених у турецькі госпіталі та лікарні. До Трабзона, Анкари та Стамбула відправлено 28 осіб.

Грузинські збройні сили вжили серйозних заходів, щоб не дати можливості бойовикам перетнути кордон. Так, на його чеченську дільницю перекинуто підрозділи з тих малочисельних елітарних частин грузинських збройних сил, які блокували кордон. Туди перекинуто й підрозділи протиповітряної оборони та артилерійські частини. Однак відносини між Москвою і Тбілісі залишаються напруженими. Росія продовжує втягувати Грузію у кавказьку війну. Російські засоби масової інформації продовжують повідомляти про воєнну й матеріальну підтримку Грузією чеченських бойовиків, не наводячи при цьому жодного конкретного факту. Війна заяв зайшла так далеко, що грузинська влада звернулася до Ради Безпеки ООН і ОБСЄ з проханням заснувати на чеченській ділянці російсько-грузинського кордону спеціальну місію спостерігачів, які зможуть проконтролювати, наскільки вірогідні звинувачення російської сторони. Із різкою заявою виступив і держдепартамент США, заявивши, грубо кажучи, що не дасть скривдити Грузію. Держдепартамент наголосив, що схвалює нейтральну позицію Грузії у чеченському конфлікті й цінує її внесок у встановлення миру на Кавказі.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Офіційно

Дуже добрий візит, дуже добрі відносини

Відбувся офіційний візит міністра закордонних справ Бориса Тарасюка до Ісламської Республіки Іран. За повідомленням прес-служби МЗС України, міністр зустрівся із Президентом ІРІ Сайєдом Мохаммадом Хатамі й передав йому особисте послання від Президента України Леоніда Кучми. Під час розмови С. М. Хатамі висловив задоволення станом двосторонніх відносин між Україною та Іраном.

А під час переговорів Б. Тарасюка з його іранським колегою К. Харразі обговорювався широкий спектр україно-іранського співробітництва в торговельно-економічній, науково-технічній, культурній та гуманітарній сферах. Відзначено успіх нової форми співпраці — виробничої кооперації. Зокрема й у спільному виробництві літаків Ан-140 і Ту-334.

«Надія» помирає перша?

Чому силу, а не закон застосовано до товариства, члени якого одностайно проголосували за передачу насіння як паю

«SOS!» районного масштабу

Це було те ще кіно! Роль кіномеханіка грала міліція, багато міліції. Мешканці села щодня приходили на колгоспний тік і ставали свідками захоплюючої безплатної картини. Правоохоронці, як свою кревну, стерегли величезну купу соняшникового насіння. Забрати врожай, вирощений колгоспниками, вони не дозволяли. Так тривало більш як два місяці. Потім насіння за вказівкою районної влади відвантажили і повезли до Старобільська. «Експропріація» відбувалася без представників господарів насіння і без пред'явлення відповідних постанов та актів. На думку вартових порядку, вони здали насіння на елеватор на тривале зберігання. За переконанням селян КСП імені К. Маркса — їхню власність незаконно відібрали.

Почуватися господарем і бути ним — не одне й те саме

... До Гераськівки я приїхав після обіду, але практично нікого на робочому місці не застав. Зима хлібороба не годує. Втім, селяни кажуть, що до літа нинішнього року їх не годувала і весна: вони протягом кількох років на роботу ходили, щоб тільки відмітитися.

Скажімо, торік у КСП імені К. Маркса було зорано 280 гектарів землі. А самої лише техніки в селі — близько 100 одиниць. Що, питається, робили механізатори п'ять років поспіль, не отримуючи й копійки зарплати? Працювали на себе? І то добре. Але їм хотілося зайнятися суспільно корисною працею, до якої привчила радянська влада. Хотілося на благо Батьківщини врожаї вирощувати (як пожартував місцевий дотепник, «щоб бодай украсти було звідки»).

Тому й вирішили здатися на милість варяга з сусіднього району — СП «Капітал». Керівництво КСП знало фірму не з чуток — вона поставляла господарству пальне, запчастини, надавала послуги.

Директор СП «Капітал» Олег Онищенко, молодий підприємливий чоловік, сподобався колгоспникам. Він був енергійний, ініціативний, у комерційних справах не профан, за його плечима — багатомільйонні обороти. Онищенко не наосліп узявся за новий проект. Усе зважив, сім разів відміряв і тільки потім сказав: «Бути ТОВ!»

Так народилася «Надія».

Ані з оформленням документів, ані з їх погодженням проблем не було. На доленосних для колгоспників зборах були присутні голова райради, начальник райсільгоспуправління та юрист — люди, уповноважені виправляти помилки, відкривати очі «заблудлим вівцям», оскаржувати незаконні рішення.

Жодних «не пущать!» тоді, судячи з протоколу зборів, не пролунало.

Уперше в районі колективне господарство наказало довго жити, перетворившись на товариство з обмеженою відповідальністю.

Його засновниками стали СП «Капітал» і селяни, які вийшли з КСП.

Співзасновництво передбачає здійснення певних внесків. Ними з боку колгоспників стали майнові паї, отримані під час виходу з колгоспу. Насіння соняшнику —частина внеску до статутного фонду.

«Чужими руками жар загрібає»

Через це насіння і зчинилася буча в Марківському районі.

— Коли ми почали збирати врожай, з'явилися міліцейські пости, — розповідає виконавчий директор ТОВ «Надія» Микола Скалоух. — Правоохоронці заявили, що за розпорядженням глави райадміністрації Богданова відвантаження насіння заборонено.

Навряд чи керівництво району не знало, що таке можна робити тільки за рішенням суду або органу, що здійснює дізнання чи попереднє слідство у кримінальній або цивільній справі.

Утім, послухаємо керівників.

Начальник Марківського райвідділу міліції Сергій ЛАНТРАТ:

— До мене звернувся голова райдержадміністрації з вимогою зупинити незаконне вивезення насіння. Нехтувати його розпорядження, хай і усне, я не мав права. Тепер розумію, що треба було рекомендувати голові розв'язати питання в судовому порядку, оскільки «Надія» закону не порушувала. Як повідомив мені Богданов, він виконував указівку заступника голови облдержадміністрації Гапочки.

Колишній голова райдержадміністрації Григорій БОГДАНОВ:

— Я захищав, передусім, інтереси держави. І нині вважаю передачу соняшнику як майнового паю незаконною. Колгосп по вуха в боргах, а тут прийшов комерсант і з-під носа забрав найліквіднішу продукцію.

Ось де собака заритий!

Але про що думала райадміністрація, даючи добро на реєстрацію ТОВ? Чому тоді ні в кого не виникло питання про борги КСП? Чому силу, а не закон застосовано до товариства, члени якого одностайно проголосували за передачу насіння як паю? На якій, зрештою, підставі влада втрутилася в діяльність товариства, обмеживши тим самим право власника користуватися й розпоряджатися його-таки власністю?

На ці запитання відповів Марківський районний суд. Він зобов'язав райадміністрацію та міліцію повернути вилучені незаконно 90 тонн насіння. Отже, суд визнав дії влади неправомірними.

— Про це я задовго до суду казав Гапочці в облдміністрації, але він мене не слухав, — зазначає Олег Онищенко. — Він тільки й уміє прикриватися державними інтересами та чужими руками жар загрібати.

На численні скарги директор фірми отримав відповідь тільки з обласного управління боротьби з організованою злочинністю. В ній сказано, що стосовно посадових осіб КСП імені К. Маркса, ТОВ «Надія» та СП «Капітал»... зібрано матеріал «про незаконне використання посівних площ і приватизації власності КСП імені К. Маркса».

Всього-на-всього «зібрано матеріал»? За яким тоді правом вилучено насіння? З'ясовується, ні за яким. Просто, поки триває перевірка, надійніше зберігати продукцію «під арештом».

...В одного районного начальника, який стоїть на сторожі закону, я спитав: чи законно вчинила влада стосовно «Надії»?

Він мовчав і заперечливо хитав головою.

«А чи була вказівка від Гапочки застосувати владу до ТОВ?»

Начальник ствердно кивнув, але сказав: **«Ні!»**

«Ви що, залякані до смерті?» — спересердя вигукнув я.

Начальник закліпав, проте з гідністю відповів: «Ні, що ви...»

Ату його, ату!

У Луганській області реорганізовано 26 сільгосппідприємств. Але тільки «Надія» стала більмом на оці та притчею во язицех.

Коріння такої «прихильності», за словами Онищенка, треба шукати в його стосунках з Миколою Гапочкою. Один час вони тісно співпрацювали, бувши партнерами. Тоді Микола Михайлович сидів у кріслі голови Білокуракинської райадміністрації.

— Пересівши у вище крісло, він чомусь побачив у мені конкурента, — вважає Онищенко.

З листа Олега Онищенка прокуророві Луганської області, керівникам регіону та країни:

«Попри мої скарги на працівників УВС області, начальників Марківського та Білокуракинського РВВС, а також на заступника голови обладміністрації Гапочку, незаконні дії щодо СП «Капітал» тривають уже в Новопсковському районі».

Тут відбулося те саме, що й у Марківському. На току КСП «Білолуцьке» стояв міліцейський пост, який перешкоджав вивезенню насіння, що належало СП «Капітал».

А ось іще одне документальне свідчення.

У скарзі прокуророві області київський підприємець Ігор Чейпеш пише про те, що начальник Білокуракинського РВВС затримав машини, які перевозили насіння, куплене ним, Чейпешем, у... «Капіталу».

«Ці незаконні дії, — зазначає бізнесмен, — за словами начальника РВВС, вчинено за вказівкою заступника голови ОДА Гапочки».

Через тиждень власникові повернули продукцію, але надала ж йому лиха година зв'язатися з «Капіталом»!

Перевищувати повноваження нікому не дозволено

У керівників області справ сила-силенна, але вони знайшли час зустрітися з автором щодо проблеми районного масштабу.

Віктор ТИХОНОВ, голова обласної ради:

— Конфлікт у Марківському районі вийшов за межі області. Його треба вирішувати законним шляхом **(розмова відбулася до засідання Марківського райсуду. — І. І.)**. Очевидно одне: ніхто не має права втручатися в діяльність ТОВ, тим паче перевищувати повноваження, надані законом. Знаю, з організацією товариства життя селян пожвавилося. Люди вперше за п'ять років отримали зарплату, є підстави вірити, що з ними розрахуються за минулі роки. Уперше в господарстві зорано 1600 гектарів землі, отже, зроблено заділ під майбутній урожай. Не можна рубати під корінь рослину, яка щойно зійшла...

Олександр ЄФРЕМОВ, голова облдержадміністрації:

— Я сам пройшов хорошу підприємницьку школу, тому знаю, до чого можуть призвести поспішні або, ще гірше, — незаконні рішення органів влади. У випадку з ТОВ «Надія» треба цілком покластися на суд.

Але слід зважити й на таке. На Луганщині чотири роки фіксуємо невтішні зернових. Водночас 48 мільйонів гривень виділено селу за регіональними контрактами. Інше питання — чи всім виправдано видавалися гроші під гарантії обладміністрації. Нині ми розбираємося з цим. Але сільгосппідприємства заборгували нам 51 мільйон гривень.

Цього року в області зібрано 150 тисяч тонн насіння соняшнику. Ми сподівалися, що в рахунок погашення боргу за регіональними контрактами надійде частина продукції. Марно сподівалися — зібрали лише на 11 мільйонів гривень, а нам на утримання самих тільки бюджетних організацій потрібно 12 мільйонів. Тому я розпорядився уважно й суворо контролювати вивезення насіння за межі області. Невже хтось десь перегнув палицю? Розберемося і з цим.

А взагалі проблема номер один для нас — реанімація виробництва, зокрема підприємств вугільної, металургійної, машинобудівної промисловості. Вже сьогодні ми не тільки закриваємо нерентабельні шахти, а й відкриваємо нові. Видобули вугілля більше, ніж торік. І якби не обленерго з його відключеннями електрики, з його монополістичними замашками, ми в майбутнє дивилися б з більшим оптимізмом. А так дивимося з надією на краще.

Інакше кажучи, надія аж ніяк не повинна помирати перша...

Я так зрозумів?

Іван ІЛЛЯШ.

Луганська область.

Мал. Бориса РЕВЧУНА.

Бібліотекарка викликає таксі...

Кожного робочого дня о 10 годині і о 17-й до обласної бібліотеки імені Короленка під'їжджає таксі. Саме у такий спосіб уже десять років їздить на роботу і повертається додому завідувачка відділу краєзнавчої літератури та бібліографії Людмила Валентинівна Студьонова.

Хтось скаже: нічого собі! Це з бібліотекарською зарплатою? Вона справді у неї невелика. Та й немає у родині Людмили Валентинівни бізнесмена... Не з примхи чи через зайві гроші їздить вона у таксі. Ще у півторарічному віці захворіла на поліомієліт і з чотирьох років пересувається лише на милицях. Любові до життя, мужності у цієї жінки можна лише повчитися.

Після закінчення стаціонару (!) Московського державного інституту культури вона вже 34 роки працює в обласній бібліотеці. Якщо ще 12 років тому Людмила Валентинівна могла без проблем доїхати тролейбусом до бібліотеки, то тепер її руки не витримують навантаження в дорозі. Постав вибір: або сидіти вдома, як це робить більшість хворих на поліомієліт, або... їздити на роботу на таксі. Людмила Валентинівна вибрала другий варіант. Фактично весь заробіток у неї йде на те, щоб доїхати на роботу, а потім додому.

— Я дуже вдячна терплячим моїм перевізникам, — каже Л. Студьонова. — Диспетчери автопідприємства намагаються заохотити тих таксистів, хто їде до мене, наступним гарним замовленням. Є водії, які просто не беруть гроші. Хоча в автопідприємстві проблеми, і мене перевозять приватники.

На перший погляд, якась абсурдність, нелогічність: заробляти гроші, щоб витрачати їх на таксі? Не поспішаймо. Людмила Валентинівна не залишається наодинці з собою та мамою. Вона з колективом, читачами, для яких уже давно стала справжнім порадником, другом. Адже ще з 1970 року укладала бібліографічні щорічники про Чернігівську область, підготувала інформаційні довідники «Пам'ятки історії та культури Чернігівщини», «Прилуки», «Новгород-Сіверський», «К. Журба», «С. Реп'ях», «З історії Чернігівської єпархії», а ще написала сотні статей на краєзнавчі теми.

Результатом багаторічного краєзнавчого пошуку дослідниці стали її книги «Заклинання сліду» (у співавторстві з Я. Ковальцем), «Чернігівки у житті славетних» та «Чернігівські князі, полковники, губернатори». До того ж Людмила Валентинівна незмінний сценарист і режисер майже всіх краєзнавчих, літературно-мистецьких заходів, «капусників» облбібліотеки. До неї як до бібліографа-енциклопедиста щодня приходять за порадою студенти, аспіранти, дослідники.

...Нещодавно до Чернігова завітав з подарунком поважний гість — голова баварської регіональної організації Національної спілки письменників України, головний редактор журналу «Соборність» Олександр Деко. Він добре знає Людмилу Валентинівну. Його донька Римма і син Михайло придбали для Л. Студьонової електроколяску. Привітати її з цією неординарною подією прийшли письменники, журналісти, колеги. Друзі сподіваються, що невеликий транспортний засіб полегшить буття шанованої у Чернігові людини, додасть їй сили у доланні перешкод.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про звільнення від оподаткування грошових коштів, які спрямовуються на проведення новорічних і різдвяних свят для дітей і підлітків, та операцій з продажу дитячих святкових подарунків»

Цей Закон регулює деякі питання фінансування заходів, пов'язаних з організацією та проведенням новорічних і різдвяних свят для дітей і підлітків, як виняток із загальних положень, встановлених частиною третьою статті 1 Закону України «Про систему оподаткування».

Стаття 1. Суми коштів, які платники податку на прибуток підприємств перераховують органам державної влади, органам місцевого самоврядування, громадським (у тому числі профспілковим) організаціям та створеним ними закладам освіти, охорони здоров'я та культури, що утримуються за рахунок коштів відповідних бюджетів, на проведення новорічних і різдвяних свят для дітей і підлітків та на придбання дитячих святкових подарунків, включаються до складу валових витрат таких платників податків у розмірі не більше 6 відсотків оподатковуваного прибутку попереднього (звітного) кварталу.

Стаття 2. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з продажу виробничими та торговими підприємствами дитячих святкових подарунків, а також квитків на новорічно-різдвяні заходи для дітей, що закуповуються за рахунок коштів Фонду соціального страхування України, профспілкових комітетів підприємств і організацій, інших неприбуткових організацій. При цьому суми податку, сплачені виробниками дитячих святкових подарунків за придбання сировини та матеріалів для їх виробництва, відносяться до складу валових витрат і до податкового кредиту не включаються.

Стаття 3. Вартість святкових подарунків та квитків на новорічно-різдвяні заходи, отриманих дітьми згідно з цим Законом від перелічених у статті 1 цього Закону установ і організацій, не включаються до сукупного оподатковуваного доходу громадян, які є їх батьками.

Стаття 4. Під дитячими святковими подарунками в цьому Законі слід розуміти набори товарів, які містять лише кондитерські вироби та іграшки вітчизняного виробництва і фрукти, загальною вартістю не більше 17 гривень.

Стаття 5. Цей Закон набирає чинності з 20 листопада 1999 року і діє до 15 січня 2000 року.

Президент України
Л. КУЧМА.
м. Київ,
3 грудня 1999 року.
№ 1280-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій»

Верховна Рада України *постановляє:*
Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про заохочення та взаємний захист інвестицій, підписану 27 листопада 1998 року в м. Москві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.
м. Київ,
15 грудня 1999 року.
№ 1302-XIV.

✔ Фотофакт

З такого металевого стовбура незабаром «виросте» на столичному майдані Незалежності пухнаста зелена красуня.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Відкрите небо» у замкнутому колі

Незабаром чужі літаки кружлятимуть над нами

Оборона

Важко відшукати ще одну з міжнародних домовленостей, що мала б таку складну та довгу біографію, як ратифікація Договору про відкрите небо. Ідея «відкритого неба» належить президентові США Ейзенхауерові, яку він оприлюднив 1955 року під час зустрічі вищих посадових осіб Великої Британії, Франції, СРСР та США. Американський президент запропонував тодішньому першому секретареві ЦК КПРС Микиті Хрущову неймовірну на той час річ — робити будь-які знімки території США з літаків. Америка сподівалася отримати такі самі можливості.

— Таким чином переконаємо світ, що своїми стосунками ми запобігаємо раптовому нападові, зменшуючи в такий спосіб небезпеку та напруженість, — твердив Ейзенхауер.

Проте «кукурудзяний» радянський керівник на дружні пропозиції американців категорично зауважив, що Сполучені Штати прагнуть у такий спосіб легалізувати збирання розвідувальної інформації, і відмовився від подальших переговорів. Отак на довгі роки було закрито «відкрите небо».

У 1989 році людство повернулося до цієї ідеї. Тоді у Будапешті та Оттаві пройшли переговори керівників провідних держав Європи та Північної Америки. Проте лише 1992 року 25 європейських держав, серед них і Україна, підписали Договір про відкрите небо. Він дає змогу контролювати виконання угод щодо знищення надлишків військової техніки та озброєння. Ця домовленість значно розширює можливості щодо запобігання кризам та кризовим ситуаціям. Тобто договір виконуватиме додаткові верифікаційні функції передусім у Європі. Крім того, в майбутньому передбачається поширити режим «відкритого неба» на нові сфери людської діяльності. Насамперед ідеться про моніторинг та захист навколишнього середовища.

Кожна держава за умовами договору проводитиме польоти літаків над територією одна одної з використанням розвідувальної апаратури: кадрових і панорамних фотоапаратів, відеокамер, пристроїв інфрачервоного бачення тощо. Але польоти спеціально оснащених літаків можна здійснювати лише після попередження. Проте це все ж таки дає змогу контролювати військову діяльність сусідів. Насамперед це вигідно країнам, які не мають ефективної сучасної системи космічної розвідки.

Українські військові наполягають на ратифікації Договору про відкрите небо. Верховна Рада України найближчим часом має ратифікувати цей міжнародний документ, тим самим Україна підтвердить своє бажання зробити небо над Європою справді відкритим.

Ольга ВІТЕР.

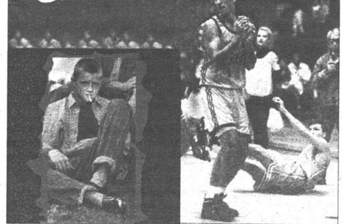
Перекуру — перекур, а людям — здоров'я!

Міністерство охорони здоров'я попереджає, собака бреше, а дядько Василь палить...

Акції

Помста американських індіанців європейським завойовникам була значно підступнішою й жорстокішою, ніж останні того очікували. Вирішивши, що за допомогою томагавків та стріл особливих успіхів у боротьбі за свободу не домогтися, аборигени запропонували конкістадорам замість кураре тютюн. І хоча своєї мети вони так і не досягли, але моральне задоволення отримали. Адже дикуни-європейці перетворили традиційну «люльку миру», яку індіанці розкурювали у виняткових випадках, на люльку війни зі своїм здоров'ям.

Приміром, щороку лише в Україні від хвороб, пов'язаних з тютюнопалінням, помирає майже 120 тисяч наших співгромадян. А ті, хто ще живий, ризикують отримати рак легенів (90%), хронічний бронхіт (75%) та ще з 25 усіляких хвороб. Не кажучи вже про зовнішній вигляд курців. Адже це лише у рекламі «поглиначі диму» мають білосніжну усмішку, ідеальний колір обличчя, прудко лазять горами та спускаються на човнах гірськими річками. У реальному житті — все навпаки. Але про це в рекламі не згадується. Справді, критикувати себе за власні ж гроші може лише божевільний. Хоча згідно із Законом України «Про рекламу» рекламодавці тютюнових виробів та алкогольних напоїв зобов'язані спрямовувати на виробництво соціальної реклами про шкідливість цих звичок не менше 5 відсотків коштів, витрачених виробниками на популяризацію свого товару. До речі, за даними агентства SOCIS Gallup, в 1998 році на це було витрачено понад 18 мільйонів доларів США. Проте переважна більшість рекламодавців не відрахувала жодної копійки на виробництво соціальної рекламної інформації. А з 6 великих тютюнових компаній лише «Філіп Морріс» (Харківська тютюнова фабрика) справно перерахувала відповідні кошти. Частина з них пішла на заохочення переможців, лауреатів та дипломантів Першого Національного конкурсу з виробництва і поширення соціальної рекламної інформації про небезпеку тютюнопаління та вживання алкогольних напоїв. До речі, його проводив Державний комітет України у справах захисту прав споживачів у п'яти номінаціях. Це — публікація в газеті та журналі, телетрансляція, радіотрансляція та зовнішня реклама. Частина представлених матеріалів справді вражала новизною підходу до проблеми. Друга частина — в славних традиціях «Міністерство охорони здоров'я попереджає: крапля нікотину вбиває коня». Хоча останнє й не дивно — нормальну соціальну рекламу зробити ще складніше, ніж комерційну.

Богдан ДОВНИЧ.

Відчува нутро: не здадуть метро

Столиця

Стало вже доброю традицією в Києві під Новий рік здавати чергову станцію метрополітену. Для киян — це радість, адже вони мають можливість за доступною ціною користуватися найпоширенішим видом транспорту. А для влади — нагода ще раз довести свою спроможність виконувати обіцяне. Йдеться про нову станцію, розташовану в Бабиному Яру на перехресті вулиць Олени Теліги та Мельникова.

За інформацією ми звернулися до Управління Київського метрополітену. З їхніх слів зрозуміли: «кіна не буде». І не тому, що щось недобудовано. Якраз навпаки — будівельні роботи виконано на 100%, а оздоблювальні — на 80 — 90. Залишилися другорядні: викласти підлогу, провести кабель тощо. І все це — до 25 грудня. Тоді — за чим зупинка? Як з'ясувалося, за ескалаторами. Їх ось-ось мають привезти з-за кордону. Але навіть цього замало, щоб пустити станцію. Адже за нормативами на їх встановлення треба три місяці. Щоправда, нікому не встигали й за два. Однак це все одно не рятує ситуації. Тому орієнтовно кияни зможуть скористатися новою зупинкою аж у лютому. Звісно, все було б інакше, коли б не гроші. Міський бюджет не витримує такого тягаря, а на Кабмін надії мало. Хоча останній мав би вчасно забезпечити свою частину. Ескалатори, через які сталася зупинка, їдуть до нас із Санкт-Петербурга (єдиного на території колишнього СРСР виробника цих машин). До слова, обійшлися вони містові в 60 млн. гривень. А це майже половина витрат на будівництво станції.

За рішенням Київської міськради нова станція матиме історичну назву — Дорогожичі. Вона спроектована за сучасним європейським стилем. Над землею височітимуть два куполи діаметром 12 і 6 метрів. А під ними буде міні-місто площею 4000 кв. метрів. У середині — зала на 2400 кв. метрів з чотирма виходами.

Після здачі цього об'єкта метробудівці перекинуть основні сили у Святошинський район, де біля Окружної дороги має бути чергова станція — «Проспект Перемоги». Та це не означає, що буде покинуто Сирецько-Печерську лінію. Будівництво триватиме і тут. З'явиться ще одна станція — «Сирецька», неподалік ресторану «Дубки». Надалі метробудівці мають зосередитися на важливішій та перспективній лінії, яка йтиме від станції «Либідської» через Московську площу до Теремків.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Київ.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття старшому консультантові Секретаріату Верховної Ради Мохуренку Володимиру Марковичу з приводу тяжкої втрати — смерті його дружини

Галини Михайлівни.

Інформація, що публікується у друкованих виданнях

Найменування емітента	Відкрите акціонерне товариство «Дослідний електромонтажний завод»
Код ЄДРПОУ	00110237
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 222 від 05.05.95, видано: Державна адміністрація Зміївського району Харківської області
Місцезнаходження	313750, Харківська обл., смт. Комсомольське, Зміївський район, Балакліївське шосе, 11
Телефон	5-28-01
Телефакс	5-32-09
Основні види діяльності	14782 Виробництво монтажних заготовок, вузлів і деталей. 19211 Мукомольна промисловість 19212 Круп'яна промисловість 71130 Оптова торгівля недержавних організацій, крім споживчої кооперації 71250 Роздрібна торгівля недержавних організацій, крім споживчої кооперації 72200 Зовнішня торгівля недержавних організацій
Кількість акціонерів	772
Кількість власників облігацій	0
Чисельність працівників	253
Статутний фонд (для ВАТ)	85877, 5
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	171755; 100 %
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	0; 0 %
Дата проведення останніх зборів акціонерів	28.09.99
Найменування та місцезнаходження реєстратора	313003, м. Харків, пл. Р. Люксембург, 10 ХГРУ УАК ПІБ Відділ ведення реєстрів к. 107 ХГРУ ПІБ — філія реєстратора власників цінних паперів
Найменування та місцезнаходження торгівців цінними паперами з якими укладено договори на розміщення випусків ЦП	Торгівля цінними паперами не проводилась.
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом продавати (купувати) його цінні папери	Торгівля цінними паперами не проводилась, юридичної особи уповноваженої торгувати ЦП не має.
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом виплачувати доход по його цінних паперах.	Доход за ЦП буде виплачувати емітент за адресою: Харківська обл., Зміївський р-н, Балаклiївське шосе, 11
Термін виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	Дивіденди виплачуватимуться один раз на рік після проведення зборів акціонерів. За 1998 р. ВАТ має збитки. Дивіденди не виплачуватимуться.

Основні фінансові показники

Показник (значення вказуються в грн)	Рік звітний	Рік попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору.	1719800	2392100
2. Балансовий прибуток (збиток)	- 43200	271900
3. Всього по активах балансу	14122300	14063600
4. Всього зобов'язань	00	00
5. Статутний фонд	85877,5	85877,5
6. Номінальна вартість акції	0,5	0,5
7. Нерозподілений прибуток	0,00	0,00
8. Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	00	0,11
9. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію.	00	0,08

Шановні акціонери ЗАТ «Фірмовий магазин «Будматеріали»!

Правління Закритого акціонерного товариства **«Фірмовий магазин «Будматеріали»** *повідомляє*, що Загальні збори акціонерів ЗАТ «Фірмовий магазин «Будматеріали» відбудуться 10 лютого 2000 року об 11 годині за адресою: 04214, м. Київ, проспект Оболонський, 52. Реєстрація акціонерів з 10.00.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління-Директора ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»** про результати фінансово-господарської діяльності за період 1998-1999 роки.
2. Звіт Ревізійної комісії за звітний період.
3. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Фірмовий магазин «Будматеріали» за період 1998-1999 роки.
4. Збільшення Статутного фонду ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»**.
5. Затвердження змін і доповнень до Установчого договору, Статуту ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»** в зв'язку із змінами складу акціонерів та приведення у відповідність до законодавства України.
6. Про передачу ведення реєстру акціонерів ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали» АКБ «Київ-Приват»**.
7. Вибори керівних органів ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»:** Спостережної Ради, Голови Правління, Ревізійної комісії.

Інформація про збільшення статутного фонду.

Статутний фонд збільшується на 205 822 (двісті п'ять тисяч вісімсот двадцять дві) гривні 50 коп. Збільшення статутного фонду здійснюється шляхом додаткового випуску простих іменних акцій в кількості 2 111 штук номінальною вартістю 97 (дев'яносто сім) гривень 50 коп. на загальну суму 205 822 (двісті п'ять тисяч вісімсот двадцять дві) гривні 50 коп.

Всі акції розподіляються серед акціонерів ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»** пропорційно кількості акцій, які їм належать.

Статутний фонд збільшується з метою збільшення обігових коштів.

Права акціонерів, пов'язані із збільшенням статутного фонду, визначаються у відповідності до статуту, установчого договору ЗАТ «Фірмовий магазин **«Будматеріали»** і діючого законодавства України.

Підписка на додатково випущені акції починається 1 березня 2000 року і закінчується 1 жовтня 2000 року.

Проект змін в Статут ЗАТ «Фірмовий магазин «Будматеріали» в зв'язку із збільшенням статутного фонду.

1). Внести в п. 6.1. Розділу 6 **«Статутний фонд товариства»** зміни та викласти його в наступній редакції:

6.1. Для забезпечення діяльності Товариства створюється статутний фонд в розмірі 411 645 (чотириста одинадцять тисяч шістсот сорок п'ять) гривень.

2). Внести в п. 7.2 розділу 7 **«Акції товариства»** зміни та викласти його в наступній редакції:

7.2. Товариство випускає на всю суму статутного фонду 4 222 акції (чотири тисячі двісті двадцять дві) простих іменних акцій однакової номінальної вартості в 97 (дев'яносто сім) гривень 50 коп. кожна.

Ознайомитися з документами, які пов'язані з порядком денним зборів, можна за адресою: 04214, м. Київ, пр. Оболонський, 52.

Правління ЗАТ «Фірмовий магазин «Будматеріали».

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушив справи про банкрутство:

— КСП «Родник», юридична адреса: Харківська обл., Чугуївський район, с. Стара Гнилиця, р/р 260076300178 у Чугуївському філіалі АК РБ «Регіон-банк», справа № Б-6108/7-07;

— Печенізький РБД, юридична адреса: Харківська обл., п. Печеніги, вул. Петровського, 34, р/р 26009200500001 в АК АПБ «Україна» відділення м. Чугуїва, МФО 351317, код 13632546, справа № 1780/7-74;

— ВАТ МПО «МАРС», юридична адреса: Харківська обл., Чугуївський район, с. Кочеток, вул. Леніна, 3, р/р 26004200505001 у АК АПБ «Україна» відділення м. Чугуїва, МФО 351317, справа № 4994/7-74;

— ПМП «Гефест», юридична адреса: Харківська обл., м. Чугуїв, вул. Колгоспна, 57, р/р 26004200389001 у АК АПБ «Україна» відділення м. Чугуїва, МФО 351317, код 13632546, справа № Б-4993/7-74.

Претензії кредиторів і пропозиції санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справи про банкрутство:

1) № 18-199Б ТОВ «Промінь»-342437, Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Глинки, р/рахунок 26004500263001 в АПБ м. Старобешеве, МФО 334259, код 25336652;

2) № 5-93Б ТОВ «Дружба»-343235, Донецька обл., Слов'янский р-н, с. Долина, р/р 26009200185001 в АПБ м. Слов'янськ, МФО 334572, код 00697337.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-318 Б о признании банкротом ЗАО «Спецуглеэнергостройпром», юридический адрес: 340055, г. Донецк, ул. Постышева, 127, код ОКПО 24651618, р/счет 26001201360001 в АПБ «Украина», МФО 334248.

Требования кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, б. Пушкіна, 34) порушив справи про банкрутство:

МЧП «Май», юридична адреса: м. Донецьк-340064, вул. Шутова, 8/50, р/р № 26005980574 у Кіровському від. Укрсоцбанку — м. Донецьк, МФО 334323, справа № 18/193 Б

МЧП «Нива», юридична адреса: м. Донецьк-120, вул. Петровського, 14/15, ОКПО 23783016, р/р № 26005980585 у Кіровському від. Укрсоцбанку — м. Донецьк, МФО 334323, справа № 24/185Б;

ЧП «Жостер», юридична адреса: м. Донецьк-42, Купріна, 260/2, ОКПО 23769051, р/р № 26003980587 у Кіровському відділенні Донуглекомбанку — м. Донецьк, МФО 334835, справа № 18/194Б;

МЧП «Алмаз і К», юридична адреса: м. Донецьк-11, вул. Профінтерну, 8/1, ОКПО 22017946, р/р № 2468851, МФО 334992, справа № 24/187Б;

ЧП «Техпромсервис», юридична адреса: м. Донецьк-37, вул. Котляревського, 3/1, ОКПО 25118435, р/рахунок № 26009310008810 у Кіровському відділенні Укрсоцбанку — м. Донецьк, МФО 334323, справа № 24/168Б;

МЧП «Фунт», юридична адреса: м. Донецьк-120, вул. Терешкової, 1/133, ОКПО 22017923, р/р № 26008000137001 у ДРУ АКБ «Надра» — м. Донецьк, МФО 334323, справа № 24/184Б;

МЧП «Сулхан», юридична адреса: м. Донецьк-11, вул. Слепнева, 50, р/р відсутній, код ОКПО 20370986, справа № 24/185Б;

ЗАО ПК «Атон», юридична адреса: м. Донецьк-340037, вул. Кірова, 145, ОКПО 20344919, р/р № 26002200202001 у Тельманівському від. АПБ «Україна», справа № 18/139Б.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

До відома громадськості

АТЗТ «Миронівський хлібопродукт» (м. Київ, вул. Володимирська, 68, тел/факс 246-61-09) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Арбітражний суд м. Києва порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «Ілона ЛТД» (м. Київ, вул. Каштанова, 15 кв. 147, р/р 26005301380562 у Ватутінському ПІБ м. Києва, ідентифікаційний код 19493608, справа № 5/345-б від 02.11.99 р.)

2. ТОВ «Лік-плюс» (м. Київ, вул. Мілютенка, 46, р/р 2600200135 у АБ «Синтез» м. Києва, ідентифікаційний код 24926280, справа № 5/344б від 02.11.1999 р.)

3. НВКП «Тор» (м. Київ, вул. Закревського, 15; р/р 260061461 в АППБ «Аваль», м. Києва, МФО 300335; ідентифікаційний код 21556799, справа № 23/2 Б від 01.12.99 р.).

4. ТОВ «Аякс» (м. Київ, пр. Маяковського, 79-а, кв. 144, р/р 260066570 в АКБ «Перкомбанк», МФО 321712, ідентифікаційний код 23726691, справа № 24/1 Б від 1.12.99 р.).

5. ПП «Європа-Азія Транзит» (м. Київ-217 пр. Маяковського, 2-в, кв. 20, р/р 2600600000266 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983, ідентифікаційний код 21556799, справа № 24/2 Б від 1.12.99 р.).

6. МП торгово-промислове підприємство «Атва» (м. Київ, вул. Братиславська, 14-б, р/р 644955 у Станкобудівній філії КФС «Експобанк», МФО 322421, ідентифікаційний код: 19495116, справа № 23/3-б від 1.12.99 р.).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (310022, Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8 подъезд) возбудил дело № 11339/7-72 о банкротстве ОАО «Харьковский мясокомбинат». Юридический адрес: 310001, г. Харьков, просп. Гагарина, 100; текущий счет 26006301396 в Основянском отделении АКБ «Укрсоцбанк», МФО 351889.

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются судом в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/1689-21/452 про банкуртство товариства з обмеженою відповідальністю «Едельвейс» (293440, Львівська обл., Миколаїв, вул. Грушевського, 4/28; р/р 26004301470028 у ПІБ, Миколаїв, МФО 325451, код 22362040)

Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування.

Арбітражний суд Тернопільської області (282001, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14а) порушив справу № 10/Б-185 про банкрутство колективного пайового господарства «Правда», Тернопільська обл., Збаразький р-н, с. Бодаки, п/р 26004301681328 у Тернопільському головному відділенні АК ПІБ.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✔ Черкаси

Доречний дарунок — «Голос України»

Більш як на 300 тисяч гривень допомоги надав виборцям Смілянського, Кам'янського та Чигиринського районів Черкаської області благодійний фонд, створений народним депутатом України Сергієм Подобєдовим. Малозабезпечені сім'ї, люди похилого віку, інваліди одержують тут грошову допомогу на придбання ліків та на стаціонарне лікування у медичних закладах. Фонд сприяє відродженню духовних цінностей, розвитку в регіоні культури, спорту.

Нещодавно ветерани війни і праці округу звернулися до Сергія Подобєдова з проханням передплатити їм газету Верховної Ради України, «щоб бути в курсі всіх державних справ». Сергій Миколайович одразу відгукнувся на лист своїх найстарших виборців. З Нового року 200 колишніх фронтовиків, ветеранів праці читатимуть нашу газету, передплачену за кошти фонду.

✔ Вінниця

Тримайтеся, «Мужні татусі»!

Володарем гранту на шість тисяч канадських доларів стала Вінницька обласна організація «Мужні татусі». Кошти надано одним із канадських фондів, що реалізує проект підтримки малозабезпечених у нашій державі. За словами голови асоціації Дмитра Пасічника, в області налічується 70 сімей, де чоловіки самотужки виховують більш як 200 дітей (матері здебільшого пішли з життя через хворобу або в результаті якихось трагічних випадків). П'ять років тому померла дружина Анатолія Кислого, який мешкає у Теплицькому районі. На руках у чоловіка залишилося 13 (!) дітей, восьмеро з яких неповнолітні. П'ятьом дітям дає раду Василь Мінесь із Жмеринки...

Щоб не пропасти поодинці в цей нелегкий час, «Мужні татусі» продовжують гуртуватися: первинні осередки асоціації вже діють у кожному третьому районі області. Отримані кошти будуть використані на придбання ліків (половина дітей хворіє або є інвалідами), продуктів харчування та одягу.

✔ Запоріжжя

Перерваний політ

У день 8-ї річниці української міліції в Запоріжжі відкрито пам'ятник співробітникам органів внутрішніх справ, які загинули під час виконання службових обов'язків. До слова, в Україні тільки з 1990 року загинули 213 міліціонерів.

Подвиг загиблих, відтворений у граніті та бронзі в образі голуба, що збирається злетіти, постав у сквері навпроти управління МВС. Автори — архітектор Леонід Нікітін, скульптор Олександр Жолудь. Пам'ятник споруджено за підтримки облдержадміністрації, обласної ради, Запорізького облвиконкому та за фінансової підтримки трудових колективів «Запоріжсталі», «Запоріжтрансформатора», «Мотор-Січі», алюмінієвого комбінату, Янцівського гранітного кар'єру... Одноденний заробіток на спорудження пам'ятника переказали всі працівники органів МВС області.

Фото Єгора САПРОНОВА (УНІАН).

І ні жу-жу

У прийдешньому році пасічники, вірогідно, житимуть за власним спецзаконом

Готується законопроект

Парламентський Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин підготував до другого читання проект закону «Про бджільництво».

На думку народних обранців, майбутній документ покликаний захищати людей, які займаються цією зовсім не солодкою роботою. Відстоювати інтереси об'єктів та суб'єктів бджільництва парламентарії стали ретельно: проект містить не лише юридичні механізми господарювання, а й тлумачить деякі професійні терміни. Ось як майбутній документ пояснює, що таке стільники. «Це бджолині будівлі з воскових комірок, призначені для вирощування потомства, розміщення кормових запасів і бджіл». Або — трутень: «Особина чоловічої статі бджолиної сім'ї».

Опісля заглиблення в термінологію проект переходить до пояснення прав і свобод пасічників. Вони (звісно, якщо закон буде ухвалено) вважатимуться сільгоспвиробниками. Особливо це актуально для тих, хто качає мед на професійній основі — бджолярі зможуть розраховувати на пільги при оподаткуванні. Народні обранці, готуючи законопроект, врахували численні скарги пасічників, які обурювалися бюрократичними перепонами у своїй діяльності. Щоб оминути ці камені спотикання, їм, мовляв, доводиться ділитися з владними структурами, ДАІ, лісниками. Тому одна із статей дозволяє займатися бджолярством без окремого рішення органів державної влади чи місцевого самоврядування. Аргумент членів комітету: «Свиней без патенту розводять...» Інший пункт зобов'язує ДАІ не тільки сприяти кочівлі пасік, а й, у разі необхідності, організовувати супровід вуликів до місця призначення.

Не залишили парламентарії без уваги ще одну несправедливість. Досі, згідно з Лісовим кодексом, за установку вуликів попід лісом з господарів пасік офіційно відраховували додаткові стягнення. За використання лісових ресурсів. Народні обранці не погодилися з такою постановкою питання: «Комаха літає в повітрі. За що з неї плату брати?» — і вирішили внести відповідні зміни до Лісового кодексу.

Галина КВІТКА.
Фото Олекси ВАЩЕНКА

Не та тепер техніка...

Актуально

З давніх-давен селянське подвір'я не вважалось благополучним, якщо крім клаптя землі не мало тяглової сили — вола чи коня. Так і нині, коли землю роздають задарма, фермер ніколи не підніметься без бодай невеличкого трактора. А тим паче колективне господарство.

Ланами і шляхами Олександрійського району гуркотять, гримлять, брязкотять і сіють запчастинами майже тисяча тракторів — цілих 957 штук. Хоча слово «цілих» тут не підходить — 620 з них вже відпрацювали свій ресурс. Дешевше купити новий, ніж забезпечувати роботу цього раритета. Пального він споживає понад усі норми, мастила потребує щодня, і працювати на ньому погоджуються тільки справжні герої... Однак для нашого господарника і такий трактор — теж помічник, оскільки на запчастини гроші потрібні хоча і часто, але потроху, а на купівлю нової машини — відразу і багато.

Спробували дізнатись, коли в районі востаннє хтось купував новий трактор. З'ясували, що в 1996-му КСП імені Т. Шевченка придбало комбайн «Джон Дір», а ось щодо тракторів —не пригадують. Купують ті, що були у використанні, часто залучають до роботи на своїх ланах орендовану техніку, а от нового трактора придбати тепер товаровиробнику, схоже, не під силу. Керівники різних рангів кажуть: треба повернутися до машинно-тракторних станцій. У селах з подібними пропозиціями не погоджуються, мовляв, МТСи нас остаточно обдеруть.

Ще один фактор — розкрадання. Тракторні бригади нерідко піддаються сміливим нападам заїжджих мисливців за металобрухтом. Зазвичай такі стоянки машин розташовані далеко від сіл, що на руку злодіям.

Часто кажуть: наявна техніка давно застаріла. Звісно, сучасні імпортні агрегати дуже комфортабельні, швидкісні, економічні і мають безліч інших переваг. Але всі плюси ніщо перед єдиним недоліком: коли «іноземець» виходить з ладу, він стає таким само безглуздим, як і поламана «Білорусь». Але наш чи мінський трактор можна відремонтувати за день, придбавши запчастини за гривні в місцевому магазині. Ремонт пribульця з далекого зарубіжжя потребує іноді тисяч доларів і тривалого часу.

Пропозицій придбати новенький тракторець чи сівалочку вдосталь. Хочете — енергонасичений «Джон Дір» за сто тисяч доларів, хочете — ПМЗ за 90 тонн зерна. Не можете? Ремонтуйте своїх радянських ветеранів — рами до дірок прогниють не скоро.

Ігор ШИРОКУН.
Кіровоградська область.

Спорт

А паузи заповнював Богдан Бенюк...

Нещодавно прихильники рукопашного бою (повний контакт) мали можливість на арені Київського палацу спорту спостерігати захопливі поєдинки і серед них —за звання чемпіона світу. Цей вид спорту гармонійно поєднує в собі бойові мистецтва, боротьбу та бокс. У всьому світі такі турніри мають альтернативну назву — «бої без правил». Цього разу змагалися спортсмени з Вірменії, Росії, Казахстану, Нідерландів, ОАЕ, Білорусі та України.

Початок турніру виявився вдалий для господарів. В альтернативному поєдинку, в якому бійці лише підвищують власний рейтинг, харків'янин, призер відкритого Кубка Росії з джиу-джитсу Сергій Місевра впевнено переміг чемпіона Білорусі серед спецпозділів Олега Петровича.

У бою за звання чемпіона Євразії між переможцем відкритого Кубка Росії з рукопашного бою, українцем Анатолієм Ященком та росіянином Андрієм Рудаковим (чемпіоном Азії з джиу-джитсу) переконливу і яскраву перемогу святкував наш краянин. Він за якихось п'ять (!) секунд нокаутував росіянина.

Нарешті, про головну подію — бої за світову першість. На жаль, наші атлети задовольнилися лише участю в чвертьфіналі. А у вирішальному поєдинку зійшлися справді найсильніші — вірменин Мартін Малхасян (переможець відкритого розіграшу Кубка Кузбасу з боротьби кох) та посланець ОАЕ Карі-Мула. Довготривалу боротьбу блискучою серією прийомів підсумував Карі-Мула і став володарем титулу.

Кілька слів про організаторів заходу. Вони лише вчаться проводити яскраві шоу на кшталт західних. І роблять це вельми успішно. Паузи між поєдинками дуже вдало заповнював народний артист України, чудовий кулінар і палкий прихильник спорту Богдан Бенюк. На його вдалі дотепи і жарти публіка реагувала напрочуд приязно і з вдячністю.

Ганна ВАЩЕНКО.
Фото АП.

Момент змагань

Рівалдо підкорив Європу

Володарем «Золотого м'яча-99», а отже, і найкращим футболістом Європи, став нападник іспанської «Барселони» бразильський легіонер Рівалдо. Такий підсумок щорічного референдуму авторитетного французького тижневика «France Football». Другий у цьому переліку форвард «Манчестер Юнайтед» і збірної Англії Девід Бекгем, третій — нападник італійського «Мілана» і збірної України Андрій Шевченко.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311238.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України